

Човек, без своје воље бачен у бескрајно дуг лавиринт живота, пун тајни, пун препрека. Несигурно лутајући његовим стрмим стазама, упознаје лепу и ружну страну живота. И понекад га, баш као и младу стабљику трске, занесу опојни ветрови искушења, под којима поклекне ако није довољно разборит и сигуран у себе.

-

И, поведен блудним мислима и радњама, почиње да живи неки туђ живот, непознајући самог себе. А, онда, после неког времена, угледавши свој безлични лик у огледалу, види само увелу стабљику трске, без виталности и жељу за животом која није успела да одоли искушењима и невољама, ни када је била пуна снаге, пуна младости.

Међутим, како сви ми кројимо своје животе помоћу одлука које донесемо, тако утичемо и на своју будућност избором пута којим ћемо кренути. Да ли ћемо се препустити тренутним телесним уживањима, или ћемо тежити ка вишем, божанском циљу? Градити себе, своје личности, којој ни бремене старости не би могло оставити трага на души. Храбро и разборито корачати живоотом, вођени својим мишљењем и изборима, неподлежући утицајима користољубљивих људи око себе. Јер, само тако ћемо успети да сачувамо своју јединственост у непрегледном океану безличних људи и њихових нижих идеала, који бацају таман покривач уништења на све оно лепо и божанско што нас окружује, што чини живот.

Маја Ковачевић